

[Poul Møller.]

embedsmænd, at der skulle gå 3 måneder fra forslaget vedtagelse til dets praktisering. Også dengang måtte man have vidst, at man skulle have lang tid til at forhandle med erhvervene om disse problemer. Men ikke desto mindre kørte man på det spor, at merværdiafgiften var noget, der kunne gennemføres og træde i kraft den 1. april.

Da man blev klar over, at det ikke var tilfældet og ikke kunne blive tilfældet af saglige, af praktiske grunde, hvad valgte man så? Så valgte man buketløsningen, den buketløsning, som den højtærede statsminister i sin nytårstale, sit nytårsbudskab til befolkningen havde sagt var den dårligste af alle løsninger. Så valgte man den. Nuvel, man havde lagt første lag med decemberafgifterne og fået dem vedtaget her i tinget. Andet lag kom så i februar, og man forbeholdt sig at komme med et tredje lag.

Udvalgsforhandlingerne trak ud og trak ud og trak ud, fordi vi ville have besked fra regeringen om, hvad tredje fase, tredje del af hele denne kaskade af afgifter var for noget. Jeg ved ikke, hvorfor regeringen skulle holde det skjult så længe, men det var først i midten af marts, den 12. marts, at den højtærede finansminister i udvalget fremlagde sin sidste afgiftsbuket på omkring 700 mill. kr. Kunne det give indtryk af en sikker linje, en fast holdning, den sikkerhed, den tillid, der skal til, hvis man skal betro en regering alle disse afgifter? Vi fik fra det tidspunkt, dette forslag var fremsat, den 12. marts, omkring 14 dage til at forhandle om det hele, og nu i dag får vi at vide, eller rettere sagt i forgårs fik vi at vide i udvalget, at regeringen om få dage kommer med en fjerde buket, der skal fremsættes og gennemføres her i tinget i løbet af den nærmeste fremtid. Forstår man ikke, at disse ustandselige afgiftsforslag og supplement dræber enhver fornemmelse af, at der er en sikker regering, og at den har overblik, og at den ved, hvad den vil?

Ser vi på problemet om kasseoverskuddet, så har der også der været forskellige bedømmelser fra regeringens side om, hvad man ville her. Jeg kan sige ligesom det ærede medlem hr. Henry Christensen, at jeg drømmer ikke om, at vi kunne gå ud i det kommende finansår uden kasseover-

skud. Jeg drømmer heller ikke om, at vi kunne gå ud i det kommende finansår med det efterspørgselspres, der er, uden et betragteligt kasseoverskud, et kasseoverskud, der kan holde igen på købekraften. Ser vi, hvad regeringen regnede med i slutningen af november, da vi behandlede finansloven, så var der omkring 800 mill. kr. I februar da man fremlagde buketten og behandlede den, var det 1.000 mill. kr. Da vi nåede frem til midten af marts var regeringen nået op på et krav om 1200 mill. kr. i kasseoverskud. Også dette skaber usikkerhed.

På et vist tidspunkt under forhandlingerne, da der manglede nogle penge, kan man vel sige, da nogle penge var blevet væk, gik regeringen, således som det ærede medlem hr. Henry Christensen omtalte, i enrum og kom med en ny skitse, hvorefter kasseoverskuddet var blevet nedsat med 100 mill. kr. i hvert af de to finansår, og nu erklærede man, at det var forsvarligt, fordi pengene var blevet væk. Jeg må spørge: hvad er nu kravet til kasseoverskuddet? Vedtages de skatter og afgifter, vi har til behandling i øjeblikket, vil der vel blive et overskud på omkring 900 mill. kr., måske 800 mill. kr. Er det nu stadig 1.200 mill. kr., man sigter imod, eller er det et lavere tal, eller er det 300 mill. kr. yderligere i kasseoverskud, vi skal have, hvis det ærede medlem hr. Westerby skal have sin vilje? Også dette var det rart at høre noget om.

Hele denne slingrende og usikre fremgangsmåde med ustandselige vendinger frem og tilbage har efterhånden hos os betaget os lysten til at sikre et forlig med regeringen. Jeg vil også gerne sige, at den forhandlingsform, man har anvendt, ikke efter mit skøn er praktisk anvendelig til disse forhandlinger. Tingene er blevet for komplicerede og for vidt forgrenede til, at man kan bruge pavevalgsmetoden og mure 8 mennesker inde i 8 dage og tvinge dem til at blive enige for folkestyrets anseelses skyld om alt muligt, der så skal gennemføres i folketinget, uden at tinget får noget at skulle have sagt med hensyn til gennemførelsen af det. Det vil kunne bekræftes af alle, at da vi forrige torsdag blev opfordret til de lukkede 4 partiers drøftelser, da advarede vi imod denne fremgangsmåde. Vi tog forbehold over for det, vi havde ikke gode erfaringer